

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/291/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210636
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814210636.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO 35 831 154 zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporkyni: SE. O., nar. XX.X.XXXX, toho času bytom P. XX, Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, a to: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 776,93 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. januára 2016, č. k. 16C/150/2014-113, v senáte jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,31 eur, zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Patrikovi Podhorskému, advokátovi, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví uvedeným rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporkyni nárok na zaplatenie 776,93 eur s príslušenstvom, keď zistil, že je potrebné aplikovať na posudzovanú vec ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože uplatnený nárok, pohľadávka, ako aj príslušenstvo pohľadávky sú premlčané podľa § 101 a § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi, v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia - za dva úkony právnej služby (prevzatie veci a písomné vyjadrenie) plus 1x režijný paušál 8,04 eur a 1x režijný paušál 8,39 eur, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 119,68 eur, ktoré mu je povinný zaplatiť navrhovateľ, keďže bol v celom rozsahu neúspešný.

Proti tomuto rozsudku, jeho výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Podľa jeho názoru, okresný súd vo veci nesprávne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. Správnu aplikáciu tohto ustanovenia by okresný súd vyhodnotil trovy vedľajšieho účastníka ako neúčelné, čo je druhý predpoklad vzniku nároku na ich priznanie podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V predmetnom konaní právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne namietal ich aktívnu vecnú legitimáciu. S touto obranou sa okresný súd nestotožnil. Poskytnutá právna pomoc advokáta vedľajšieho účastníka tak nemala žiadny vplyv na výsledok tohto konania (okresný súd návrh zamietol z dôvodu premlčania pohľadávky pri aplikácii § 5b zákona č. 102/2014 Z. z.). Trovy právneho zastúpenia sú preto neúčelné.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v písomnom stanovisku k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov konania potvrdiť. Uviedol, že vo svojom vyjadrení zo dňa 02.04.2015 poukázal na viaceré nedostatky postúpenia pohľadávky, ako aj

na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Citoval z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, v ktorých boli vyslovené právne závery a interpretačné úvahy o pojme „účelnosť“ z aspektu posudzovania otázky náhrady trov konania. Pojem „účelný“ je nevyhnutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám (uznesenie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4MCdo/16/2014). Trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva a súde. Iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako vynaložené účelne. Za zneužitie práva na zastúpenie advokátom sa nepovažuje udelenie plnomocenstva advokátovi osobou, ktorá zamestnáva osobu s právnickým vzdelaním (nález Ústavného súdu SR z 15. októbra 2014, sp. zn. III. ÚS 457/2014-27). Inštitút náhrady trov konania je prostriedkom ochrany úspešného účastníka a prostriedkom upevňovania procesnej disciplíny, preto z povahy veci musí mať sankčný charakter. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania“. (uznesenie NS SR 7MCdo 4/2010 z 14.09.2011, podobne II. ÚS 281/2011).

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Suspenzívne účinky odvolania nedopadajú na výrok rozsudku okresného súdu vo veci samej, a preto tento nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Hlavným účelom a zmyslom vedľajšieho účastníctva vo všeobecnosti je pomoc v spore jednému účastníkovi konania. Zmyslom inštitútu vedľajšieho účastníka je v konkrétnom konaní posilniť postavenie toho účastníka, na ktorého strane vedľajší účastník vystupuje. Špecifickým prípadom vedľajšieho účastníka sú subjekty, ktorých predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z.). Vedľajší účastník, ktorý intervenuje v konaní v prospech spotrebiteľa, je oprávnený na všetky procesné úkony, s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním. S vedľajším účastníkom súd koná rovnako ako s účastníkom konania, teda mu doručuje písomnosti, predvoláva ho na pojednávanie a podobne. Vzhľadom na to, že má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, ak ním podporovaný účastník bol úspešný. Na druhej strane, v prípade neúspechu v konaní ním podporovaného účastníka, je povinný spolu s týmto účastníkom zaplatiť náhradu trov konania úspešnému účastníkovi. S poukazom na právnu úpravu procesného postavenia vedľajšieho účastníka a jeho procesné práva a povinnosti, ktoré sú zásadne identické ako ich má ním podporovaný účastník, okresný súd rozhodol o náhrade trov konania správne. Vedľajší účastník v prejednávanej veci síce nemá právny záujem na výsledku konania, nemožno mu ukladať povinnosti vyplývajúce z hmotného práva, avšak z aspektu procesných práv a povinností, medzi ktoré patrí aj náhrada trov konania (či už právo na náhradu alebo povinnosť tieto nahradiť), možno mu ukladať povinnosti, resp. priznať právo týkajúce sa náhrady trov konania vo vzťahu k druhému účastníkovi.

Kritériom pri posudzovaní uplatneného nároku na náhradu trov konania je kritériom úspechu účastníka v konaní (úplného alebo čiastočného, prípadne nepatrného neúspechu) a účelnosť vynaložených nákladov na trovy konania.

V prejednávanej veci je z hľadiska materiálnej spravodlivosti nepochybné, že odporca dosiahol po stránke meritórnej plný úspech vo veci.

Zostávalo posúdiť, či náhrada trov konania, ktorá oprávňuje vedľajšieho účastníka na strane úspešnej odporkyne zodpovedá kritériu účelnosti.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že náklady vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vynaložené na právnu službu advokáta boli vynaložené účelne.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania kvalifikovaným spôsobom reagoval na skutkové tvrdenia navrhovateľa v návrhu, o. i. namietal aj aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa, ktorý nepredložil žiadny dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Okresný súd určil termín pojednávania a doručil navrhovateľovi vyjadrenie vedľajšieho účastníka. Súčasne vyzval navrhovateľa na predloženie relevantných listinných dôkazov, keďže doteraz predložené listinné dôkazy sa týkajú iného úverového účtu. Navrhovateľ až po tejto výzve súdu žalobný návrh doplnil podaním zo dňa 11.08.2015, ku ktorému pripojil aj relevantné listinné dôkazy - výpisy z účtu žalovaného, špecifikáciu postúpenej pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávok s identifikáciou, výzvu banky na zaplatenie. Až na základe takto doplneného návrhu a doloženia listinných dôkazov súd vo veci mohol rozhodnúť, keď návrh zamietol v dôsledku premlčania nároku a vecnou stránkou uplatneného nároku sa už nemusel zaoberať.

Vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti, úkony právnej služby advokáta boli vynaložené účelne, a preto patrí vedľajšiemu účastníkovi plná náhrada trov konania.

V odvolacom konaní mal vedľajší účastník plný úspech, bola mu preto priznaná proti navrhovateľovi náhrada trov konania podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Náhrada trov odvolacieho konania pozostáva z nákladov na právnu službu advokáta za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, v celkovej výške 34,31 eur (polovica zo sumy 51,45 eur + 8,58 eur režijný paušál - § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .